

GENERÁLNA PROKURATÚRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
Štúrova 2, 812 85 Bratislava

Číslo: XX/1 Gv 245/24/1000-20
EEČ: 2-1-3009-2025

Bratislava 26.08.2025

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: obzvlášť závažný zločin: vydieranie podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a, odsek 4 písmeno b Trestného zákona
obzvlášť závažný zločin: legalizácia príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 písmeno a, odsek 4 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Odboru závažnej kriminality Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky

Podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- obzvlášť závažný zločin: vydieranie podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a, odsek 4 písmeno b Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- obzvlášť závažný zločin: legalizácia príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 písmeno a, odsek 4 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

XXXXX spoločne s ďalšími osobami (ktorých vec je vedená v samostatnom trestnom konaní, a o nevine ktorých bolo právoplatne rozhodnuté) ako organizovaná skupina, po vzájomnej dohode a naplánovaní si úloh, s ich určitou deľbou medzi jednotlivými členmi, a to s obvineným ako organizátorom, ktorý priamo za spolupráce s obvineným Ing. L. T. koordinoval, riadil, usmerňoval a vydával pokyny ostatným spoluobvineným v postupnosti smerom k obvinenému JUDr. F. P., ktorý následne

vydával pokyny a usmernenia obvinenému XXXXX, najmenej od 20.10.2016 do 03.11.2017, nútili poškodeného XXXXX, narodeného 0XXXXX k vyplácaniu finančných prostriedkov v rôznych sumách, a to v hotovosti priamo k rukám obvineného XXXXX, prípadne prevodom na bankový účet spoločnosti SXXXXX číslo účtu XXXXX ktorej konateľom a spoločníkom bol v rozhodnom období obvinený XXXXX, a to prostredníctvom spoločnosti XXXXX. so sídlom SXXXXX v ktorej bol XXXXX v tom čase predsedom predstavenstva, a to takým spôsobom, že spoločnosť Podtatranská hydina a.s. postúpila svoje pohľadávky voči obchodnému partnerovi spoločnosti XXXXX spoločnosti XXXXX pričom spoločnosť Podtatranská hydina a.s. si uhradila svoje záväzky z obchodného styku so spoločnosťou XXXXX, ktorá uvedené finančné prostriedky z bankového účtu XXXXX následne postúpila na účet spoločnosti XXXXX pričom obvinení nútili poškodeného XXXXX tým spôsobom, že sa mu opakovane vyhrážali, že XXXXX nezaplatí finančnú čiastku vo výške 575.000 eur, tak Kriminálny úrad finančnej správy SR podá na Národnú kriminálnu agentúru Prezídia Policajného zboru SR trestné oznámenie vo veci skrátene dane a poistného v zmysle ustanovenia § 276 Trestného zákona, a to na základe plánu realizácie spracovaného pracovníkmi Kriminálneho úradu finančnej správy, čo bude považované za pokračovací trestný čin a preto mu bude následne Národnou kriminálnou agentúrou Prezídia Policajného zboru, kam bude podaný realizačný návrh z Kriminálneho úradu finančnej správy, rozšírené vznesenie obvinenia, nakoľko už v tej dobe bol za takýto trestný čin obvinený, a to bude mať za následok dôvodnosť jeho vzatia do väzby, ako aj dôvodnosť vzatia do väzby jeho rodinných príslušníkov, na čo poškodený pod hrozbou trestného stíhania jeho osoby ako aj trestného stíhania jeho rodinných príslušníkov a ich prípadného väzobného trestného stíhania, vyplatil vyššie uvedeným spôsobom obvineným sumu najmenej vo výške 575.000 eur,

pričom platba finančnej čiastky vo výške 575.000 eur, bola vykonaná takým spôsobom, ako to naplánovali obvinení, že spoločnosť XXXXX postúpila svoju pohľadávku voči obchodnému partnerovi, a to spoločnosti XXXXX spoločnosti XXXXX kde si spoločnosť XXXXX uhradila svoje záväzky z obchodného styku so spoločnosťou XXXXX so sídlom XXXXX ktorá uvedené finančné prostriedky z bankového účtu XXXXX následne poukázala na účet spoločnosti XXXXX pričom v skutočnosti medzi týmito obchodnými spoločnosťami neexistoval žiadny obchodno-právny vzťah, ktorý by deklaroval reálnosť obchodného styku a uvedený mechanizmus platieb slúžil iba na zakrytie pôvodu finančnej čiastky vo výške 575.000 eur, aby táto navonok vyzerala ako legálna platba v rámci obchodného styku a obvinený XXXXX následne uvedené finančné prostriedky buď osobne z účtu spoločnosti XXXXX v hotovosti vybral, prípadne tieto preposlal v prospech ďalších účtov, pričom následne rozdelil predmetné finančné prostriedky medzi ostatných obvinených členov organizovanej skupiny;

lebo je dostatočne odôvodnený záver, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie:

Dňa 23.03.2020 bolo vyšetrovateľom národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, odboru Východ, 4. oddelenia vyšetrovania, pod spisovou značkou ČVS:PPZ-105/NKA-VY4-2020 podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku (ďalej aj len „Tr. por.“), začaté trestné stíhanie vo veci zločinu „Založenie, zosnovanie

a podporovanie zločineckej skupiny“ v zmysle ustanovenia § 296 Trestného zákona (ďalej aj len „Tr. zák.“), na tom skutkovom základe ako je to uvedené vo výrokovej časti predmetného uznesenia.

Počas vykonávania procesných úkonov v uvedenej trestnej veci vyplynuli skutočnosti, pre ktoré bolo potrebné v uvedenom konaní, z dôvodu priamej súvislosti, spojiť ďalšie trestné konania vo veci aj pre inú trestnú činnosť, ktorá z vykonaného vyšetrovania vyplynula. Z uvedeného dôvodu bolo dňa 09.11.2020 vydané uznesenie o spojení vecí v zmysle ustanovenia § 21 ods. 3 Tr. por., s poukazom na § 18 ods. 1 Tr. por. vo veci prečinu „*Nepriama korupcia*“ podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona, vedeného na národnej kriminálnej agentúre, odbor Východ, pod ČVS:PPZ-91/NKA-VY2-2020 a vo veci obzvlášť závažného zločinu „*Vydieranie*“ podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., vedeného na národnej kriminálnej agentúre, odbor Východ, pod ČVS:PPZ-92/NKA-VY2-2020.

Dňa 24.11.2020 vydal vyšetrovateľ NAKA P PZ uznesenie pod ČVS:PPZ-105/NKA-VY4-2020 podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por., v ktorom začal trestné stíhanie v bode 3/ predmetného uznesenia, a v ktorom súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie osobám XXXXX, za pokračovací obzvlášť závažný zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i) Trestného zákona, spáchaného vo viacčinnom súbahu s obzvlášť závažným zločinom legalizácia príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a) Trestného zákona podľa bodu 1/ predmetného uznesenia, podľa bodu 2/ predmetného uznesenia v štádiu pokusu v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 Trestného zákona a podľa bodu 3/ predmetného uznesenia za zločin podplácanie podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX pre pokračovací obzvlášť závažný zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i) Trestného zákona, spáchaného vo viacčinnom súbahu s obzvlášť závažným zločinom legalizácia príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a) Trestného zákona podľa bodu 1/ predmetného uznesenia, podľa bodu 2/ predmetného uznesenia v štádiu pokusu v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 Trestného zákona na tam uvedenom skutkovom základe.

Napokon dňa 18.01.2021 bola vyšetrovateľom NAKA P PZ uznesením pod ČVS:PPZ-105/NKA-VY4-2020 trestná vec obvineného XXXXX postupom podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku /per analogiam/ s poukazom na § 18 ods. 1 Trestného poriadku vylúčená na samostatné trestné konanie pod ČVS: PPZ-7/NKA-VY4-2021.

Dňa 21.01.2021 bol obvinený XXXXX vo vylúčenej trestnej veci opätovne vypočutý, pričom v rámci tohto výsluchu podrobne k veci vypovedal a popísal aj mieru účasti ostatných osôb na stíhanej trestnej činnosti.

Následne bol dňa 17.02.2021 XXXXX vypočutý v procesnom postavení svedka v pôvodnej trestnej veci pod ČVS: PPZ-105/NKA-VY4-2020 v tzv. kmeňovej kauze „Babylon“, vedenej pôvodne na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „ÚŠP“) pod sp. zn. VII/2 GV 46/20/1000,

kde podrobne vypovedal vo vzťahu k obvineným osobám: XXXXX, XXXXX a XXXXX, pričom týchto usvedčoval z predmetnej trestnej činnosti.

Taktiež je dôvodné uviesť, že v trestnej veci, z ktorej bol obvinený XXXXX vylúčený na samostatné trestné konanie, podal prokurátor vtedajšieho ÚŠP dňa 17.05.2021 pod sp. zn. VII/2 GV 46/20/1000 obžalobu na XXXXX, XXXXX a XXXXX pre pokračovací obzvlášť závažný zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona a iné na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby.

Táto vec bola vedená na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica (ďalej aj len „ŠTS alebo „súd“) pod sp. zn. 13T 6/2021, pričom súd v tejto veci uskutočnil sériu hlavných pojednávaní, na ktorých vykonal pomerne rozsiahle dokazovanie.

Napokon ŠTS v zmysle rozsudku pod sp. zn. 13T 6/2021 zo dňa 29.02.2024 rozhodol tak, že obžalovaní XXXXX, XXXXX a XXXXX boli oslobodení postupom podľa § 285 a) Tr. por. v celom rozsahu pre skutok v bode 1/ obžaloby (vydieranie a legalizácia príjmu z trestnej činnosti), a to preto, že nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Naproti tomu súd uznal vinu v bode 2/ obžaloby u obž. XXXXX, u ktorého bol však skutok právne posúdený ako prečin nepriamej korupcie podľa § 336 Tr. zák. Súd v tejto súvislosti poukázal práve na výpoveď svedka XXXXX, ktorej uveril. Taktiež súd uznal za vinného obž. XXXXX pre skutok v bode 3/ obžaloby, právne posúdený ako trestný čin podplácania podľa § 333 Tr. zák.

Proti oslobodzujúcej časti rozsudku podal prokurátor ÚŠP odvolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „NS SR“).

S účinnosťou od 20.03.2024 došlo k zrušeniu ÚŠP a vec bola potom zverená v zmysle výnimky v zmysle ust. § 51 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov do pôsobnosti GP SR, v dôsledku čoho bola vec zaevidovaná pod sp. zn. **XX/1 Gv 245/24/1000**, ktorú má doposiaľ. Vybavovaním veci bol v zmysle opatrenia generálneho prokurátora SR zo dňa 23.04.2024 a následných organizačných aktov poverený prokurátor GP SR.

Vzhľadom na vyššie uvedenú genézu prípadu, vydal preto prokurátor GP SR dňa 26.07.2024 uznesenie pod č.k. XX/1 Gv 245/24/1000-9, ktorým trestné stíhanie obv. XXXXX podľa § 228 ods. 3 Trestného poriadku prerušil, nakoľko bolo dôvodné počkať na závery odvolacieho konania v trestnej veci obž. XXXXX a spol., kde rozhodol rozsudkom ŠTS v konaní pod sp. zn. 13T 6/2021.

Dňa 24.06.2025 sa v trestnej veci obž. XXXXX a spol. konalo na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej aj len „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) pod sp. zn. 2 To 7/2024 verejné zasadnutie, pričom bolo rozhodnuté v merite veci.

Konkrétne bol najvyšším súdom vyhlásený rozsudok, ktorým boli obžalovaní XXXXX uznaní vinnými pre korupčnú trestnú činnosť (prečin nepriamej korupcie a prečin podplácania), v podstate na tom skutkovom základe, ako rozhodol ŠTS rozsudkom zo dňa 29.02.2024.

Odvolací súd právne posúdil skutky vyššie menovaných obžalovaných v zmysle novely Trestného zákona účinnéj od 06.08.2024, a preto im uložil podmienené tresty odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou na 5 rokov. Súčasne NS SR rozhodol tak, že odvolanie prokurátora postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol, teda i v časti, kde bol vyhlásený oslobodzujúci verdikt.

S poukazom na naposledy uvedený fakt, bolo preto potrebné vydať uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní obvineného XXXXX, a preto tak rozhodol prokurátor GP SR v rámci uznesenia v zmysle § 228 ods. 5 Tr. por. pod č.k. XX/1 Gv 245/24/1000-17 zo dňa 01.07.2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.07.2025.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného poriadku nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje Trestný poriadok.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. por. v trestnom konaní treba dokazovať najmä

- a) či sa stal skutok a či má znaky trestného činu,
- b) kto tento skutok spáchal a z akých pohnútok,
- c) závažnosť činu vrátane príčin a podmienok jeho spáchania,

...

Podľa § 215 ods. 1 písm. c) Tr. por. v znení účinnom do 15.03.2024 prokurátor zastaví trestné stíhanie, XXXXX je nepochybné, že sa skutok nespáchal obvinený.

Podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por. v znení účinnom **od 15.03.2024** **prokurátor zastaví trestné stíhanie, XXXXX je dostatočne odôvodnený záver, že skutok pre ktorý sa vedie trestné stíhanie sa nestal.**

Podľa § 234 ods. 1 Tr. por. XXXXX výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd a zároveň o všetkých opravných prostriedkoch uplatnených v prípravnom konaní obvineným alebo poškodeným už bolo príslušným orgánom právoplatne rozhodnuté alebo boli týmto orgánom podľa tohto zákona vybavené inak, prokurátor podá obžalobu príslušnému súdu, pripojí k nej spisy, ich prílohy a dôkazné predmety. O podaní obžaloby, XXXXX nejde o konanie podľa § 204 ods. 1, upovedomí prokurátor obvineného, jeho obhajcu a poškodeného a XXXXX je obvinený vo väzbe, aj ústav na výkon väzby.

Tr. por. teda predpisuje **tzv. zásadu náležitého zistenia skutkového stavu a zásadu voľného hodnotenia dôkazov**. To znamená, že zákon predpisuje zistiť stav veci minimálne v miere náležitého zistenia skutkového stavu ohľadom posudzovaného skutku, nestanovuje však žiadnu formálnu schému hodnovernosti konkrétnych dôkazov, rovnako nie je ani explicitne daná potrebná miera (váha) dôkazov nevyhnutná na preukázanie nejakej skutočnosti. Dôkazy v ich komplexnosti však musia tvoriť súvislý celok (reťaz) vedúcu bez rozumných pochybností k tomu záveru, že sú dostatočne ozrejmene skutočnosti predpokladané ust. § 119 ods. 1 Tr. por. v takom rozsahu a kvalite, aby bol plne dôvodný postup v zmysle ust. § 234 ods. 1 Tr. por.

Zhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich súhrne, v súlade so zásadou uvedenou v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., je potrebné v tomto štádiu konania dospieť k odôvodnenému záveru, že skutok, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie sa zrejme nestal, a to z dôvodov uvedených nižšie.

Prioritne možno zvýrazniť, že po zohľadnení rozsudku ŠTS pod sp. zn. 13T 6/2021 zo dňa 29.02.2024 a najmä rozsudku NS SR pod sp. zn. 2 To 7/2024 zo dňa 24.06.2025 je možné konštatovať nasledovné právne závery:

K stíhanému skutku, ktorý je predmetom tohto uznesenia, vypovedali svedkovia XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX. Priamym aktérom (svedkom) predmetného skutku bol však len samotný XXXXX a obvinený XXXXX. Ostatné osoby len sprostredkovali informácie (ktoré mali najmä z počutia), avšak na vyšetrovanej udalosti (najmä na vydieraní) priamo prítomné neboli. To platí aj v prípade XXXXX, ktorý bol prítomný až na osobnom stretnutí v decembri 2017, ktoré však nie je predmetom skutku tohto uznesenia.

Na strane druhej stoja výpovede osôb XXXXX, XXXXX a XXXXX, ktorí zhodne akékoľvek vydieranie poškodeného XXXXX popreli.

Kľúčové je však uviesť, že súdy u pôvodne spoluobvinených XXXXX, XXXXX a XXXXX právoplatne uzavreli, že v prípade skutku, ktorý je predmetom tohto uznesenia, nebolo vôbec dokázané, že sa skutok stal. To platí najmä pokiaľ ide o skutok právne posúdený ako vydieranie v zmysle § 189 Tr. zák.

ŠTS v rámci rozsudku zo dňa 29.02.2024 k tomu výslovne uviedol:

„Pokiaľ ide o skutok v bode 1 obžalovaní XXXXX, XXXXX a XXXXX mali pod hrozbou inej ťažkej ujmy nútiť poškodeného XXXXX, aby niečo konal a čin mali spáchať závažnejším spôsobom konania organizovanou skupinou a takýmto konaním spôsobiť škodu veľkého rozsahu. Okrem toho mali prijem z trestnej činnosti úmyselne zatajiť, zakryť jeho pôvod v trestnej činnosti a zmať jeho zaistenie na účely trestného konania, jeho prepadnutie alebo zhabanie, prevedením na seba a iného a činom získať pre seba a iného prospech veľkého rozsahu a čin spáchať vo vzťahu k veciam pochádzajúcim z iného obzvlášť závažného zločinu. Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, že by obžalovaní XXXXX, XXXXX a XXXXX tvorili organizovanú skupinu. Výsluchmi obžalovaných a svedkov, ako aj z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by medzi obžalovanými išlo o spolčenie sa za účelom spáchania trestného činu. Nebolo preukázané, že medzi obžalovanými existovala určitá deľba určených úloh a zároveň nebolo preukázané, že by činnosť obžalovaných mala prvky plánovitosti a koordinovanosti za účelom zvýšenia pravdepodobnosti úspešného spáchania trestného činu. Obžalovaný XXXXX na základe požiadavky svedka XXXXX zabezpečil poškodenému XXXXX a ten keďže nemal skúsenosti v daňových a ekonomických veciach odporučil na spoluprácu obžalovaného XXXXX. Takúto schému činnosti obžalovaných v tejto trestnej veci nie je možné subsumovať pod znaky organizovanej skupiny v zmysle § 129 ods. 2 Trestného zákona. Nešlo o deľbu určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, resp. nejakú koordináciu a plánovitosť činnosti jednotlivých členov skupiny.

Podľa výpovede svedka XXXXX mal tento svedok najprv zaplatiť obžalovanému XXXXX 100 tisíc Euro za to, aby prevzal obžalovaný XXXXX obhajobu poškodeného XXXXX. Táto skutočnosť však, okrem výpovede svedka XXXXX, nie je preukázaná žiadnou inou výpoveďou, resp. iným dôkazom v trestnom konaní. Podľa výpovede svedka XXXXX malo byť požadované zo strany obžalovaných vyplatenie finančných prostriedkov v sume 575.000,- Eur poškodeným XXXXX prostredníctvom svedka XXXXX. Malo ísť o sumu 150.000,- Eur pre Kriminálny úrad Finančnej správy, 100.000,- Eur pre Interpol a 250.000,- Eur pre Poľnohospodársku platobnú agentúru, teda v celkovej sume 500.000,- Eur. priamo obžalovanému XXXXX. Okrem výpovede svedka TXXXXX však neexistuje žiadna iná výpoveď, resp. dôkaz, ktorý by potvrdzoval tvrdenie svedka XXXXX o tom, že obžalovanému XXXXX skutočne nejaké finančné prostriedky na benzínových čerpadlách v Ružomberku alebo niekde na diaľnici medzi Košicami a Prešovom aj vyplatil. Neexistuje dokaz, ktorý by preukazoval, že by XXXXX alebo niektorí zo spoluobžalovaných, boli takéto finančné prostriedky od poškodeného prostredníctvom svedka XXXXX požadovali. Výpoveď svedka XXXXX vo vzťahu k týmto tvrdeniam je osamotená, rovnako tak ako aj jeho výpoveď v súvislosti s obžalovaným XXXXX v tom, že tomuto mal vyplatiť sumu 100.000,- Eur za to, aby obžalovaný XXXXX prevzal obhajobu poškodeného XXXXX v jeho trestných veciach. Ani poškodený XXXXX takéto skutočnosti vo svojej výpovedi neuvádza a rovnako ničím nie je potvrdená výpoveď svedka XXXXX o tom, že obžalovaný Trnovec si mal zo sumy 100.000,- Eur pre seba ponechať 60.000,- Eur a 40.000,-Eur mal odovzdať obžalovanému XXXXX. Poškodený XXXXX na základe žiadosti svedka XXXXX o tom, že je potrebné vyplácať finančné prostriedky údajne pre

Kriminálny úrad Finančnej správy, pre Interpol a pre PPA, odsúhlasoval výplatu týchto súm bez toho, aby si vôbec nejakým spôsobom overoval komu konkrétne a za čo majú byť finančné prostriedky vyplácané. Finančné prostriedky z účtu spoločnosti XXXXX boli vyberané výhradne svedkom XXXXX. **Vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že by obžalovaný XXXXX konkrétne hrozil väzobným stíhaním poškodenému XXXXX a jeho rodinným príslušníkom, alebo hrozil zaistením majetku v miliónovej hodnote nim ovládaných spoločností, resp. hrozil krátením dotácii zo strany PPA, tak ako je to uvedené v skutkovej vete obžaloby prokurátora.** XXXXX bol prostredníkom medzi poškodeným a obžalovaným XXXXX, pričom poškodený XXXXX bez ďalšieho overovania len na základe požiadavky svedka XXXXX dával pokyny na vyberanie finančných prostriedkov z účtu spoločnosti XXXXX. Ani výpoveď svedka XXXXX nepotvrdzuje skutočnosti uvádzane svedkom XXXXX, v súvislosti s údajnými požiadavkami obžalovaného XXXXX, na zaplatenie finančných prostriedkov. Bol to práve svedok BXXXXX ktorý sa snažil vyvolať stretnutie medzi obžalovaným XXXXX a svedkami XXXXX aby si overil skutočnosti, ktoré mu uvádzal svedok XXXXX v súvislosti s vyplácaním finančných prostriedkov na jednotlivé inštitúcie, bez konkrétnych informácií komu a prečo mali byť finančné prostriedky vyplácané. K takémuto stretnutiu však nedošlo, práve z dôvodu aktívnej činnosti svedka XXXXX. Na hlavnom pojednávaní nebola vykonaným dokazovaním preukázaná ani tá časť obžaloby týkajúca sa postupného vyberania finančných prostriedkov v sume 500.000,- Euro, ktoré sa javili ako legálne platby a následne vyplatenie týchto prostriedkov XXXXX, ktorý tieto finančné prostriedky mal deliť medzi ostatných spoluobžalovaných. Obžalovaný XXXXX mal s poškodeným XXXXX spísanú zmluvu o spolupráci v mene jeho spoločnosti Identita s.r.o. a za jeho činnosť mu bola vyplatená aj jednorazove odmena v sume 10.000,- Euro bez DPH. Obžalovaný XXXXX napriek tvrdeniam svedka XXXXX preukázal, že vykonával činnosť v prospech firiem poškodeného XXXXX svedčí o tom návšteva vo firme v Hôrnych Salibách, resp. konzultácie v Privat banke, ako aj vypracovaná analýza daňovej situácie firiem poškodeného. Obžalovaný XXXXX vo svojej výpovedi potvrdil, že s obžalovaným bol na jednaní v Privat banke, zároveň mal vedomosť aj o jednaniach vo firme v Hôrnych Salibách. To, že nedošlo k uzavretiu nijakých kontraktov neznamena, že obžalovaný XXXXX nevykonával činnosti na základe zmluvy o spolupráci. Nakoniec obžalovanému XXXXX bola vyplatená odmena.

Pretože na hlavnom pojednávaní vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačným spôsobom dokázané, že skutok, ktorý je uvedený v bode 1 obžaloby prokurátora sa stal, postupom podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, boli obžalovaní spod obžaloby oslobodení.“

S vyššie uvedenými skutkovými a právnymi závermi ohľadom skutku v bode 1/ obžaloby prokurátora ÚŠP pod sp. zn. VII/2 Gv 46/20/1000 (ktorá platia aj na skutok, ktorý je predmetom tohto uznesenia) sa stotožnil aj najvyšší súd.

V tejto súvislosti možno zvýrazniť, že najvyšší súd v rámci rozsudku pod sp. zn. 2 To 7/2024 k podozreniu z trestného činu vydierania podľa § 189 Tr. zák. uviedol: „V dôsledku vykonaného dokazovania **ohľadom trestného činu vydierania celkom logicky vyznievajú tvrdenia obžalovaného XXXXX že poškodeného len oboznamoval s tým, čo sa mu v rámci trestného stíhania môže stať, pričom treba doplniť, že scenár načrtnutý obžalovaným XXXXX sa aj naplnil, keďže**

poškodený XXXXX bol vzatý do väzby v jeho trestnej veci. Uvedene však nemohlo mať charakter vydierania (a ani to z nahrávky predloženej poškodeným nevyplývalo).“

To znamená, že súdy v pôvodnej (kmeňovej) kauze u vyššie menovaných obžalovaných uzavreli, že nebolo preukázané žalované vydieranie smerom k poškodenému XXXXX. Z uvedeného dôvodu nebolo ani dôvodné zaoberať sa otázkou legalizácie príjmu z trestnej činnosti, keďže v prípade absentuje tzv. predikatívny (zdrojový) trestný čin.

Povedané inak, súdy v uvedenom prípade právoplatne uzavreli, že aktivita pôvodne obžalovaných XXXXX, XXXXX a XXXXX nemala smerom k poškodenému XXXXX charakter vydierania, keďže tento sám dobrovoľne platil a odovzdával finančné prostriedky smerom k týmto osobám.

Vyššie uvedené skutkové a právne závery ŠTS a NS SR je pochopiteľne nevyhnutné rešpektovať a tieto náležite zohľadniť aj v prípade obvineného XXXXX. V opačnom prípade by došlo k stavu právnej neistoty, resp. k stavu ignorancie právoplatného súdneho rozhodnutia. Navyše v danom prípade vyslovil svoj právny názor najvyšší súd, a preto opätovne platí, že tento stav je potrebné rešpektovať.

Vyššie uvedené právne závery musia potom celkom pochopiteľne platiť aj u obvineného XXXXX, ktorého účasť na stíhanej trestnej činnosti bola tzv. sekundárna, keďže plnil úlohu tzv. sprostredkovateľa komunikácie. Uvedené je zrejme aj z predloženej súkromnej nahrávky od poškodeného XXXXX z ktorej vyplýva, že dominanciu pri rozhovore má XXXXX.

Napokon aj ŠTS v konaní pod sp. zn. 13T 6/2021 v rámci rozsudku uzavrel, že „XXXXX bol prostredníkom medzi poškodeným a obžalovaným XXXXX.“

Je taktiež zrejme, že všetky aktivity, ktoré mali byť v prospech poškodeného XXXXX vykonávané (vybavované) mali byť práve v réžii XXXXX a XXXXX. Aj z uvedeného potom rezultuje, že úloha obvineného XXXXX v prípade bola vedľajšia, alebo sekundárna.

Možno preto uzavrieť, že pokiaľ dôkazný stav prípadu neumožňoval vykonať záver o naplnení zákonných znakov trestného činu vydierania podľa § 189 Tr. zák. u pôvodne obžalovaných XXXXX, XXXXX a XXXXX, tak o to menej to bude platiť u obvineného XXXXX, ktorý navyše pôvodne spolupracoval s OČTK.

V nadväznosti na vyššie uvedené je potrebné taktiež poukázať i na zásadu „*in dubio pro reo*“ (v pochybnostiach v prospech obvineného), ktorá je jednou z kľúčových zásad aplikujúcich sa v rámci trestného konania, pričom táto zásada, ktorá vychádza z právnych myšlienok rímskeho práva, je ako táka neoddeliteľne spätá so **zásadou prezumpcie neviny**, ktorá je súčasťou medzinárodnej, ústavnej, ale i zákonnej právnej úpravy,

Kým hmotno-právna stránka prezumpcie nevinu vyjadruje predovšetkým vyjadrovacie možnosti iných osôb (súdu, orgánov činných v trestnom konaní ale aj ostatnej verejnosti) vo vzťahu k vine obvineného, tak jej procesno-právna stránka vyjadruje určité záväzné pravidlá pre dokazovanie vykonávané v rámci trestného konania.

Ide o tieto pravidlá:

- obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu (obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech)
- nedokázaná vina má rovnakú váhu ako dokázaná nevinu (obvinenému musí byť vina preukázaná)
- **v pochybnostiach v prospech obvineného (*in dubio pro reo*).**

Pre účely tohto rozhodnutia je relevantné predovšetkým posledné uvedené pravidlo, podľa ktorého, pokiaľ teda existujú o otázke viny obvineného naďalej **rozumné** pochybnosti, ktoré nie je možné odstrániť inými dôkazmi, je nutné rozhodnúť v jeho prospech.

Podľa § 234 ods. 1 Tr. por. XXXXX výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania **dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd** a zároveň o všetkých opravných prostriedkoch uplatnených v prípravnom konaní obvineným alebo poškodeným už bolo príslušným orgánom právoplatne rozhodnuté alebo boli týmto orgánom podľa tohto zákona vybavené inak, prokurátor podá obžalobu príslušnému súdu, pripojí k nej spisy, ich prílohy a dôkazné predmety. O podaní obžaloby, XXXXX nejde o konanie podľa § 204 ods. 1, upovedomí prokurátor obvineného, jeho obhajcu a poškodeného a XXXXX je obvinený vo väzbe, aj ústav na výkon väzby.

Pre uvedený postup prokurátora by mali byť dostatočne objasnené nasledovné skutočnosti:

- že sa stal skutok,
- že tento skutok má všetky obligatórne znaky žalovaného trestného činu a
- že tento spáchal práve obvinený ako trestne zodpovedný subjekt.

V prípade, XXXXX neboli v dostatočnej kvalite ozrejmené vyššie opísané skutočnosti, nemožno v tomto smere potom hovoriť o dôvodnosti postavenia obvineného pred súd. **Uvedené by bolo v rozpore jednak so samotným ust. § 234 ods. 1 Trestného poriadku, ale aj v rozpore so základnými zásadami trestného konania, najmä v rozpore s § 2 ods. 1, ods. 10 Trestného poriadku.**

Totíž ako vyplýva zo základnej zásady náležitého zistenia skutkového stavu vyjadrenej v ust. § 2 ods. 10 Trestného poriadku, aj pre postup v zmysle § 234 ods. 1 Trestného poriadku (podanie obžaloby ako rozhodnutia *sui generis*) musí byť spoľahlivo zistený skutkový stav veci, pričom o tomto nesmú existovať **dôvodné (rozumné) pochybnosti**.

To znamená, že v prípade existencie dôvodných (rozumných) pochybností nie je takýto postup opodstatnený a zákonný.

Zároveň platí, že postavenie obvineného pred súd na podklade obžaloby, z ktorej dôvod na tento postup dôkazne nerezultuje, je možné chápať aj ako porušenie základnej zásady „stíhania zo zákonných dôvodov“ upravenej v § 2 ods. 1 Trestného poriadku, ktorú je navyše potrebné chápať ako najvýznamnejšiu (kľúčovú) zásadu trestného konania.

Zásada stíhania len zo zákonných dôvodov je premietnutím zásady vyjadrenej v čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky do zákona o trestnom konaní a je najdôležitejšou zásadou trestného konania. Táto zásada nadväzuje na hmotnoprávnu zásadu *nullum crimen sine lege* (žiadny trestný čin bez zákona), ktorá je upravená v čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky.

Napriek tomu, že jednotlivé zásady trestného konania sú rovnocenné, zásada stíhania len zo zákonných dôvodov je primárnou a jednou z najdôležitejších zásad trestného konania, od ktorej sa odvíjajú ostatné zásady trestného konania, nakoľko ide nielen o zásadu trestného práva, ale aj o zásadu ústavnú, preto má prednosť pred záujmom na náležitom zistení skutkového stavu, pri ktorom vždy musí byť zákonnosť zachovávaná.

Navyše, je potrebné dodať, že od 15.03.2024 došlo k úprave ustanovenia § 215 ods. 1 Tr. por., ktoré sa týka povinnosti prokurátora zastaviť trestné stíhanie.

To znamená, že od 15.03.2024 je daná povinnosť prokurátora trestné stíhanie obvineného zastaviť, XXXXX je **dostatočne odôvodnený záver**, že skutok sa nestal.

Rozdiel oproti úprave platnej a účinnej do 15.03.2024 spočíval v tom, že táto vyžadovala **nepochybnosť**, kým aktuálne platný a účinný zákon vyžaduje stav **dostatočne dôvodného záveru**.

Aj v kontexte vyššie uvedených právnych úvah bol preto v tomto štádiu konania v intenciách ust. § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotený dôkazný materiál získaný v tejto veci, **a to najmä v kontexte právoplatného rozhodnutia NS SR pod sp. zn. 2 To 7/2014**, pričom bolo potrebné prijať právny záver, že predmetný skutok sa nestal.

Na základe vyššie opísaných skutkových a právnych okolností bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Ondrej Repa, PhD.
prokurátor